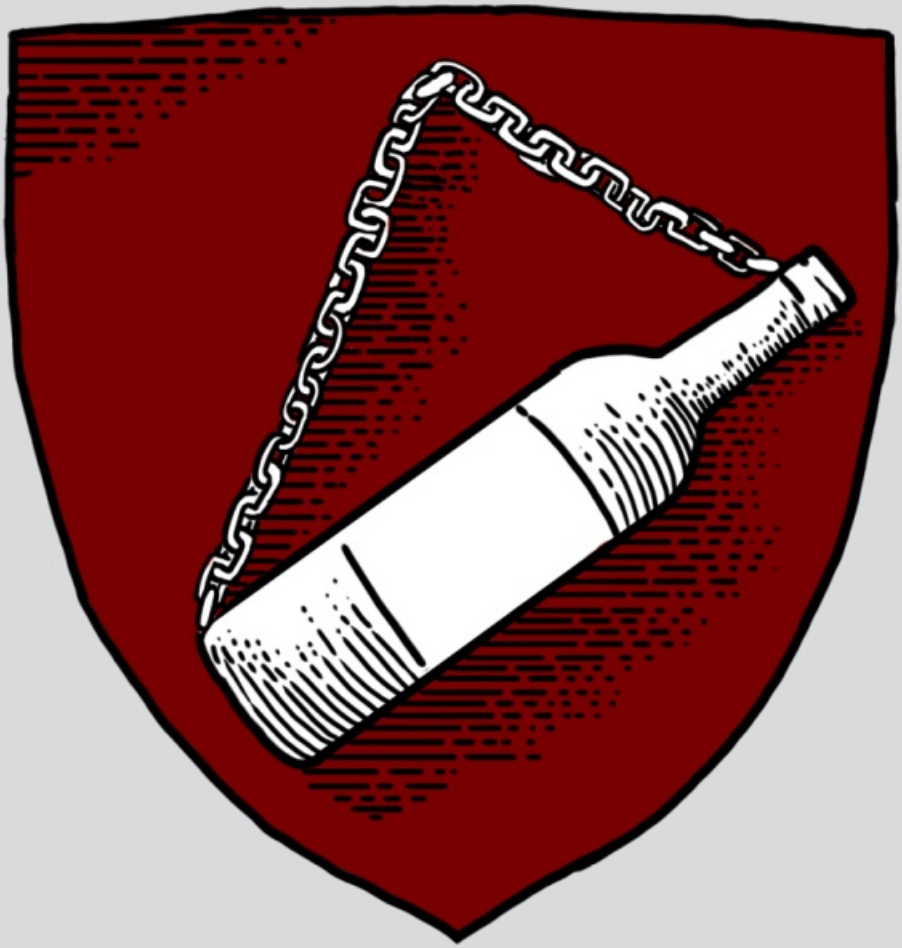

KÄK

2/2017

Sisältö

2 Sisältö
3 Piäkirjoitus
4 Kuraattorin tervehdys
5 Viisikymppinen viinikerhomme
8 Osakuntien historian havinoissa, osa 2
10 Mauno muistelee, osa 4
12 Osakunnan sähkeuutisia
15 SKO-tuotteet
16 Kesäretki Kokemäelle
18 Osakunnassa sattuu ja tapahtuu

Etukansi: ChTR:n 50-vuotisjuhlan pöytäohjelman logo. Piirtänyt Helinä Taimi.

KÄK

Turun yliopiston Savo-Karjalaisen Osakunnan jäsenlehti

Perustettu 1930

ISSN 0786-0315

Numero 2/2017

1. painos, Marraskuu 2017

Painopaikka: X-Copy

Painosmäärä: 80 kpl

Toimitus

Päätoimittaja: Tomi Metsälä

Toimittajat: Antti Halonen, Kerttu Ilola, Tomi Metsälä, Henna-Riikka Palokangas, Mari Säisä

Kuvat: Jorma Autio, Antti Halonen, Kerttu Ilola, Ulla Kalli, Tomi Metsälä, Kirsi Mikkonen, Markus Vuorio, osakunnan valokuva-arkisto

Taitto: Antti Tanhuanpää

Julkaisija

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen Osakunta ry.

Rehtorinpellonkatu 4-6B, 20500 Turku

Puh: 044 587 5831

Email: sko@utu.fi

WWW: http://sko.utu.fi

Piäkirjoitus

“Qu'est-ce qu'une nation?” - “Mikä on kansakunta?” - on kysymys, jota pohti vuonna 1882 ranskalainen filosofi, uskontotieteilijä ja historioitsija Ernest Renan. Myöhempinä vuosinaan Renan tuli tunnetuksi juuri nationalismiin ja kansalliseen identiteettiin liittyvien kysymysten käsittelystä. Hänen mielestään kansakunta on joukko ihmisiä, jotka haluavat elää ja tehdä suuria asioita yhdessä; he muistavat edellisten sukupolviensa suuria tekoja mutta yhtenäisyyttään vahvistaakseen toisaalta myös yhdessä unohtavat tiettyjä osia historiastaan.

Muun muassa ruotsin ja englannin kielellä 'nation' tarkoittaa myös osakuntaa. Suomen kielessäkin kansakunta oli aiemmin osakunnan synonyymi. Mikä on osakunta? Onko se samanlainen ihmisten joukko, jonka Renan kuvailee? Ainakin Savo-Karjalaisen Osakunnan tunnistan hänen mietteistään. Osakunnan aktiivit hallituksensa johdolla tekevät yhdessä asioita, joita tulevat polvet mahdollisesti tulevat muistelemaan samalla tavalla, kuin me muistelemme aiempien SKO-sukupolvien tekoja mm. vuosi- ja seniorijuhlissa sekä muissa eri-ikäisiä osakuntalaisia yhteen kokoavissa tapahtumissa. Kuten kansakunta, on osakuntakin useamman sukupolven yhteinen projekti: eri aikojen skolaiset ovat yhtä joukkoa, vaikka me tämän päivän osakuntalaiset emme ole tavanneet yhtäkään heistä, jotka vuonna 1925 olivat perustamassa Savo-Karjalaista Ylioppilasseuraa.

Tänä vuonna Suomen valtio juhlii itsenäisyytensä 100-vuotista historiaa, ja juhlavuoden läsnäolo on maassamme ollut varsin näkyvää. Virallisia pyöreitä vuosia on täyttänyt myös Savo-Karjalaisen Osakunnan punaviinikerho Chevaliers de la Table Rouge, joka lauantaina 14.10. 2017 vietti 50-vuotisjuhlaansa ravintola Rosterissa. Suomen vanhimman viiniseuran taivalta muisteltiin runsaslukuisen porukan voimin; mukana oli myös yksi kerhon perustajajäsenistä, joka ensimmäisten joukossa osakunnalla tarttui punaviinilasiin jo yli 51 vuotta sitten. Oy Suomi Ab:n tehtävä on juhlistaa suomalaisen kansakunnan merkkivuotta ja antaa sen näkyä arvoisellaan tavalla myös ulos päin. Samalla tavalla meidän tehtävämme SKOssa on antaa omien juhlahetkiemme loistaa ja näkyä, jotta muistot niistä säilyisivät tuleville polville, vähintään oman osakuntamme piirissä. Itse meidän on omat muistomme talletettava; sitä tuskin kukaan muu puolestamme tekee. Siksi tämäkin Käk-numero keskittyy tarjoamaan tietoa Turun yliopiston Savo-Karjalaisen Osakunnan sekä nykyisestä että tulevasta historiasta, niin tämän päivän kuin myös tulevaisuuden lukijoille.

Piätoimittaja,
Tomi Metsälä

Kuraattorin tervehdys

Näin syksyisin on tapana Käessä todeta, että vuosi on vierähtänyt haasteineen ja onnistumisineen. Ensimmäinen kauteni SKOn I kuraattorina on ollut todellakin täynnä haasteita toinen toisensa perään. Kaikista on kuitenkin selvitty, lopulta. Opiskelijajärjestö sitoo mukaansa erittäin tiiviisti lukuvuoden ajaksi, toisinaan liikaakin. Vaikka kuraattorin tehtävänä on kulkea osakunnan kärjessä, on myös opittava ottamaan omaa aikaa ja keräämään energiaa, jotta jaksaa taas marssia etulinjaan.

Vuoden tullessa täyteen hallituskausi vaihtuu osakunnassakin. Voin jo paljastaa, että allekirjoittaneen naama näkyy I kuraattorin paikalla myös ensivuonna. Uuden hallituksen muodostaa jälleen kerran huikea kattaus osakuntalaisia, uusia kuin vanhojakin naamoja. Jottei menisi liiaksi hehkutukseksi, palaudutaanpa maan pinnalle. Tuleva vuosi tuo jälleen muutoksia osakuntaan. Taloustilanteemme on pikkuhiljaa joutunut siihen pisteeseen, että voidaksemme jatkaa toimintaa, on karsittava jostain. Tämän(kin) toiminnan ensisijainen tarkoitus on olla hauskaa, eikä edes hallituksen pidä menettää yöuniaan yhdistyksen vuoksi. Katseet ovat kiinnittyneet Yo-talo B:n korkeisiin tilavuokriin, ja niistä tulemme karsimaan. Mitä se konkreettisesti tarkoittaa, sen näyttää tulevaisuus. Varmaa kuitenkin on se, että kaikki osakunnan toimijat haluavat säilyttää virkeän ja aktiivisen osakunnan tulevaisuuden opiskelijoille kohtaamispaikaksi ja toiminta-alustaksi. SKOn omintakeisen tuttu, leppoisan kukkoinen ilmapiiri on kantanut 90 vuotta, ja tulee kantamaan seuraavatkin tiloista ja maailman mullistuksista huolimatta.

Pidetään huolta toisistamme.

I kuraattori,
Sanna-Maaria Mäkelä

Viisikymppinen viinikerhomme

Hieman sateisena lokakuun lauantaina 14.10. juhlistimme rakkaan punaviinikerhomme Chevaliers de la Table Rougen (kotoisemmin CeeHooTeeÄrrän) kunniakasta viisikymmenvuotista taivalta. Kerhon mestarien keskuudessa ChTR on hiljattain yksimielisesti julistettu Suomen vanhimmaksi yhä toiminnassa olevaksi viinikerhoksi. Koska soraääniä ei ole kuulunut eikä mestarien päätöstä tule kyseenalaistaa, voimme ylpeydellä ja rinta rottingilla tästedes kantaa kyseistä titteliä. Juhlat pidettiin ravintola Rosterissa tuomiokirkon kupeessa. Tätä ennen oli osa juhlaväestä käynyt jo etkoilemassa keskustan Viinille-ravintolassa.

Juhlijoita oli paikalla yhteensä kolmisenkymmentä. Kerhon jäseniä oli jokaiselta sen vuosikymmeneltä ja iloksemme ja kunniaksemme läsnä oli myös yksi perustajajäsenistä, Jorma Autio. Hienoutta niin ChTR:n kuin osakunnan toiminnassa muutenkin on sukupolvien kohtaaminen, jolloin toiminnan jatkuvuus, uudet ja vanhat perinteet sekä historia näyttäytyvät ihan eri tavalla, kuin silloin, jos läsnä olisi aina pelkästään sen hetkisiä aktiiveja. Illan aikana saimmekin kuulla monta mielenkiintoista ja hauskaa tarinaa kerhomme vaiheista eri vuosikymmenillä.

Niin, mutta se viini (ja ruoka)! Kerhon toimintaidean kannalta hieman paradoksaalisesti vain yksi neljästä illalliseen kuuluvasta viinistä oli punaista, mutta ruokiin yhdistettynä tämä suotakoon. Ja kaikki meille tarjotut viinit olivat kyllä nautittavia ja ruuan kanssa sointuvia. Erityisesti allekirjoittanutta miellytti pääruuan kasvisvaihtoehto, joka sekin sopi erittäin hyvin yhteen alunperin lihalle valitun punaviinin kanssa. Keittiössä oli oikeasti mietitty asiaa,

Chevaliers de la Table Rouge kokoontuneena uusien viinilasien kanssa vuonna 1967.

propsit siitä. Kaikki kolme ruokalajia saivat kehuja muutenkin. Ainoastaan alkuruuan kera tarjoiltu leipä aiheutti hienoista hämmennystä, sillä hauskasti paperipusseissa jaetut kovat leivänkannikanpalat olivat hieman työläitä syödä, vaikkakin maultaan kelpoja.

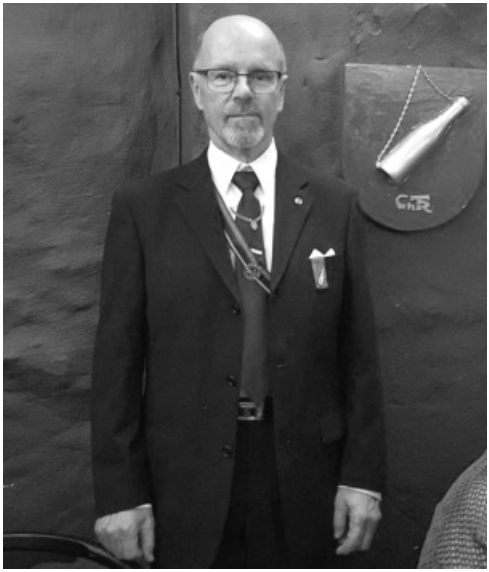

50-vuotisjuhlassa Jorma Autio – yksi punaviinikerhon kymmenestä perustajajäsenestä – korotettiin istuvien mestarien päätöksellä kerhon riemuritariksi.

Ruuan ja juoman ohessa nautimme juhlan ohjelmallisesta puolesta. Alkupuolella tilaisuutta oli tervehdysten vuoro. Kerho sai lahjaksi mm. uuden juustoveitsen, joka tulee tarpeeseen sekä toki muutaman pullon viintäkin. Turun konservatorion kamarikuoron kvartetti kävi esittämässä kavalkadin viini- ja juoma-aiheisia lauluja peräti viidellä eri kielellä laulettuna. Juhlapuheen viinille piti toisen polven chevalieeri, vaakunamestari Tomas Johansson, joka on imenyt viinikerhon vaikutteita jo sylivauvasta saakka. Vaikka kyseisen herran puumerkki löytyykin kerhon jäsenkirjasta jo alle kouluikäisenä kirjoitettuna, on itse maistelu jäänyt laillisemman iän puolelle.

Vaakunamestari Tomas Johansson lausui puheen punaviinille.

Kuten kerhon perinteisiin kuuluu, julistettiin vuosijuhlissa myös uudet nimitykset. Mestarit olivat nämä kokouksessaan aiemmin yksimielisesti päättäneet ja nimeämisen suoritti ylin juomanlaskija Pekka Salminen. Jännitystä toimitukseen toi se, ettei kenelläkään kokouksessa olleella ollut muistiinpanoja olemassa, mutta seremoniamestari Helinä Taimen muisti pelasti tilanteen. Kerhon puolivuosisataisen etapin saavuttamisen kunniaksi korotettiin perustajajäsen, oltermanni Autio riemuritariksi. Merkiksi tästä kunniatit-

SKOn punaviinin maistelijat hankkivat kerholle ensimmäisen vaakunan keväällä 1967 ja se luovutettiin osakunnalle 42. vuosijuhlassa 7.4.1967. ChTR:n olemassaolon virallinen ajanlasku alkoi peruskirjan allekirjoittamisella seuraavana syksynä, Aleksis Kiven päivänä, 10. lokakuuta.

telistä Jormalle lahjoitettiin klasimestari ja perinnetöiden taitaja Oona Peltosen suunnittelema ja valmistama pronssinen ChTR-solmioketju. Kahden mestarin siirryttyä oltermanneiksi (”janonsa jo sammutettuaan”) oli avoimia mestarin paikkoja täytettäväksi siis peräti pari kappaletta (istuvia mestareitahan on kerrallaan kymmenen). Uudeksi protokollamestariksi nimettiin protokollakisälli Lilli Arkolahti ja uudeksi phinanssimestariksi allekirjoittanut, vaakunakisälli Henna-Riikka Palokangas. Nöyränä ja kiitollisena otin vastaan tämän mestarin arvon, vaikka toimenkuva onkin vielä vähän mysteeri… Kisälliksi korotettiin oppipoika Tomi Metsälä (phinanssikisälli) sekä ylimmän juomanlaskijan yksimielisellä päätöksellä suoraan kisälliksi nimettiin Siina Alaranta (toistaiseksi määrittelemätön kisälli). Uusiksi oppipojiksi puolestaan nimettiin Sanna Mäkelä, Veli-Matti Karjalainen sekä Aaro Ketokulta.

Nimeämisseremonioiden jälkeen vapaassa sanassa kuulimme niin vanhojen kuin vähän vähemmän vanhojen chevalieerien tarinoita kerhon menneisyydestä ja viinipunaisista muistoista. Ilta eteni vielä jälkiruuasta ja -viinistä nautiskellen iloisissa merkeissä. Virallisen juhlaosuuden päätyttyä Rosterissa tyhjensimme vielä pöydät lahjoista ja lopusta viinistä, minkä jälkeen taivalsimme B-talolle jatkamaan seurustelua. Punaisen pöydän ääreen kerääntyi juhlijoiden lisäksi jokunen muu B-talolla iltaa viettänyt osakuntalainen ja erinäisten virvoitusjuomien löytäessä tiensä pöytään, jatkui hauskanpito aamuntunneille. Onnistuneiden ja hauskojen juhlien jälkeen on toivottava, että kerhomme jatkaa samoissa merkeissä taas seuraavat viisikymmentä vuotta ja siitä eteenpäin. SKOL!

ChTR:n phinanssimestari,
Henna-Riikka Palokangas

Osakuntien historian havinoissa
Kellarisarviaisista nykyosakuntiin - 2. osa

Vuoden alussa valmistelin esitelmää saksalaiseen konferenssiin väitöskirjatutkimukseeni liittyen. Shakespearen maasta kotoisin oleva oikolukijani esitti kysymyksen: miksi se on student nation eikä student association? Eikö nation tarkoita kansakuntaa kuten vaikka Wales tai Skotlanti osana Britanniaa. Päädyin historialliseen lähestymistapaan.

Keisarillisesta yliopistosta tähän päivään

Keisarin hallintopolitiikan vuoksi Helsingistä tehtiin pääkaupunki vuonna 1812. Turun palon myötä 1828 yliopisto muutti Helsinkiin. Yliopiston muuttaessa myös ylioppilaskorporaatiot muuttivat. Osakuntien muuttoa Helsinkiin seurasi jäsenmäärien voimakas lasku, joka oli johtaa toiminnan lamaantumiseen. Vuonna 1852 ylioppilaiden osakuntapohjainen itsehallinto lakkautettiin. Yliopiston hallinto pyrki katkaisemaan opiskelijajärjestöjen maakunnallisia siteitä ja siirtämään tiedekunnille osakuntien oikeudet ja tehtävät. Ylioppilaiden oli luvallista kokoontua vain opettajien valvonnan alla tiedekuntakokouksissa ja vain tieteelliset keskusteluteemat olivat sallittuja. Rajoitukset vahvistivat ylioppilaiden liberaalia henkeä. Osakunnat omaksuivat aatteellisten yhdistysten roolin. Osakuntien toiminta laillistettiin uudelleen vuonna 1868.

Osakuntien asema alkoi korostua 1870-luvulla niiden ollessa ylioppilaskunnan päättäviä elimiä. Jäsenmäärän kasvaessa ja kieliryhmien välisen kiistan ajaessa ylioppilaita poteroihinsa voidaankin kysyä, olivatko osakunnat enää sellaisia toveripiirejä, jollaista kurinpitooikeudet ja muut osakuntia koskevat säädökset edellyttivät. Tuohon aikaan ei ollut vielä organisoituja poliittisia puolueita ja osakunnista tulikin aluepoliittisia toimintayksiköitä, jotka toimivat kuin poliittiset puolueet. Kirjoittautuessaan yliopistoon ylioppilaan tuli myös kirjautua jomman kumman kielirintaman yhdistykseen. Vuonna 1899 ilmoittautui Helsingin yliopistoon ensimmäisen kerran

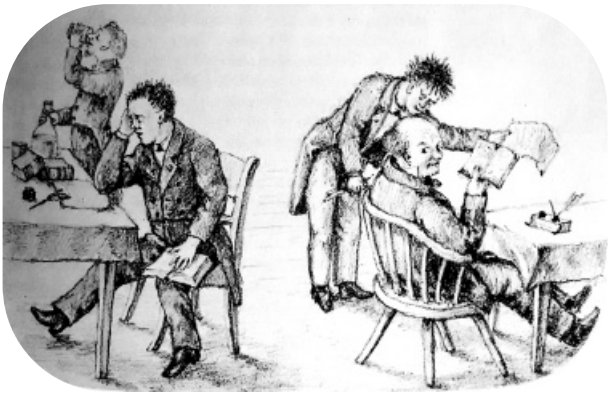

Ylioppilas kirjoittaa tuskaisena ainettaan (latinalaisen) sanakirjan avulla ja vie tuloksensa opettajan tarkastettavaksi. Kuva (Keisarillisen Aleksanterin-Yliopiston) Savokarjalaisen osakunnan käsinkirjoitetusta lehdestä vuodelta 1868.(Klinge & Kolbe 1991: sivu 39.)

Osakunnan aatteellisissa keskusteluissa muodostuu yhteiskuntaan vaikuttavia kansalaisryhmiä, kuten paljolti (Keisarillisen Aleksanterin-Yliopiston) Savokarjalaisen osakunnan jäsenistä koostunut Päivälehden perustajapiiri. Äärimmäisenä vasemmalla on Karimir Leino, hänen vieressään istuu Santeri Ivalo (Ingman), keskellä oikealla seisovat Juhani Aho ja Arvid Järnefelt. Kuva vuodelta 1893. (Klinge & Kolbe 1991: sivu 51.)

enemmän suomen- kuin ruotsinkieliä ylioppilaita.

Kieliriidat nousivat vuosisadan vaihteen puheenaiheeksi. Siinä missä uusmaalaiset pyrkivät nostamaan ruotsinkielisten kansallistunnetta, suomenkieliset nostivat suomen kielen jalustalle. Pohjalaisen osakunnan valtasi 1860-luvun lopulla jungfennomania, joka johti kielikysymykseen osakunnassa. Toisaalta Pohjanmaalla oli merkittäviä ruotsinkielisiä alueita, toisaalta juuri Pohjalaisessa osakunnassa nousi poliittinen fennomania. Osakuntien tullessa taas laillisiksi 1868 tehtiin suomesta osakunnan virallinen kieli. Osakuntajako oli kuitenkin väistämätön ja vuonna 1906 Pohjalainen osakunta jaettiin Pohjois-Pohjalaiseen ja Etelä-Pohjalaiseen osakuntaan Vaasan ja Oulun lääninrajan mukaan. Tämä kuvaa hyvin sitä, miten osakuntatoiminta sijoittuu kunkin ajan historialliseen kenttään.

Suomessa monet osakunnat laskevat ikänsä vuonna 1643 tapahtuneen inspehtorien valvontaan joutumisen perusteella. Osa taas laskee syntymävuodeksi kielellisen jaon päätösvuoden. Suomen yliopistolaki tunnustaa Helsingin yliopiston suomen- ja ruotsinkieliset ja Aalto-yliopiston ruotsinkielisen osakunnan. Vuonna 1947 osakuntiin kuuluminen tehtiin vapaaehtoiseksi Helsingin yliopistossa, tosin melkein kaikki ylioppilaat kuuluivat osakuntiin 1960-luvun lopulle saakka. Sen jälkeen osakuntien olemassaolo joutui koetukselle lujittaen jälleen asemaansa 1980-luvulle tultaessa.

Mari Säisä

Mauno muistelee – 4. osa
"Poikki meni orsi ja rikki meni lyhty"

Kolmessa edellisessä Käk-lehdessä on julkaistu Mauno Mielosen muisteluiden aikaisemmat osat. Niissä on käsitelty Maunon nuoruutta, Savo-Karjalaisen kerhon muuttumista osakunnaksi ja kulinaarista tiedekuntaa. Tässä muisteloiden neljännessä osassa keskitytään osakunnan laulukulttuuriin.

1960-luvun taitteessa osakunnan lauluilloissa raikuivat vanhan laulukirjan mukaiset sävelet. Mauno muistaa yhä ulkoa suosikkikappaleidensa sanat. Iso osa lauluista oli Savo-Karjalan alueelta: ”Olihan siellä joitakin juomalaulujakin tietysti. Mutta viipurilaisista lauluista suosittuja olivat 'Oottekos koskaan pukkia nähnyt Viipurin vallin reunalla' ja 'Nikkarin Kerttu' joka kertoo kun yks kaveri rakastu siihen ja hyppäsi veteen ja käänty kuitenkin takasi kun vesi oli niin kylmää.”

Ulkolaisista lauluista laulettiin paljon saksankielisiä kappaleita, kuten "Oh Alte Burschenherrlichkeit” ja ”Bibesco”. Saksaa osattiin paremmin kuin nykyään, sillä vielä 50-luvulla suurin osa päättötöistä kirjoitettiin tai käännätettiin saksaksi. ”Oli siellä maakunnallisia lauluja myös ja sitten oli näitä kaameita pohjalaisia lauluja: 'Enkä mä ollu kuin viidentoista kun vaarini kirveellä lopetin ja siitä asti on kotinani ollut Vaasan kivinen hotelli'”. Haastattelija oppi tämän itselleen entuudestaan tuntemattoman kappaleen olevan ”Lapuan virran vesi”.

Osakunnan 51-vuotisjuhlassa vuonna 1976 selviteltiin laulamalla, ken on syntynyt missäkin kuussa.

Emäntä Seija Väärä ja inspehtori Mielonen SKOn 54. vuosijuhlassa 1981.

”Ja 'Orressa roikkui' oli sellainen, siitä tuli osakunnan päälaulu, se piti joka tilanteessa laulaa. Ja sen verran sain osakunnassa aikaiseksi, että sitä myös lauletaan.” Mutta laulun sanoja Mauno ei harmikseen ole vieläkään saanut korjattua oikeaan muotoon: ”Sehän menee: 'Orressa roikku se himmeä lyhty. Ja poikki meni orsi ja rikki meni lyhty.' Mutta nämä laulaa nykyään 'Poikki meni hirsi'. Eihän hirsi voi oikeastaan mennä poikki, jos on hyvin rakennettu!” Lopuksi Mauno oli valmis myönnytykseen: ”Eihän siinä, yks sana sinne tai tänne, kunhan laulu säilyy.”

Osakunnan perinteisten laulujen säilyttäminen on ollut Maunolle tärkeää. Hänen inspehtorikautensa (1976-1981) osui yhteen taistolaisuuden huippuvuosien kanssa. Opiskelijoden politisoituminen näkyi myös osakunnassa. ”Taistolaisaikana ei saanut laulaa oikein maakuntalaulujakaan. Ja isänmaalliset laulut oli vielä pahemmasta. Mitäs siellä sitten voitiin laulaa? Ei siellä voitu laulaa okein mitään? Laulukulttuuri rupes häviämään. Åbo Akademissa se sen sijaan kukoisti. Mutta Åbo Akademin laulut oli kaikki viinalauluja ja sitten ne kuulemma seisoi pöydillä ja konttasi pöydän alitse. Siinä mielessä olen kiitollinen Åbo Akademille että se on säilyttänyt tämän lauluperinteen, mutta se meni vähän ykstoikkoseen suuntaan.”

Osakunnan tärkeimmissä juhlissa noudatetaan yhä ohjetta siitä, ettei ennen kymmentä laulettaisi ruotsiksi. Tästä säännöstä Mauno toteaa: ”Kun nämä juomalaulut ennen Kiesiläisen aikaa oli pääasiassa ruotsinkielisiä. Minä kerran, varmaan silloin inspehtorina ollessani, sanoin että pitäisi laulaa suomeksi. Ettei ennen kymmentä laulettaisi ruotsiksi. Ja joku sen siellä ilmeisesti muistaa.”

Toisin sanoen kello kymmenen säännön taustana on se, että suomenkieliset laulut hävisivät taistolaisuuden aikana ja Åbo Akademin säilyttämät juomalaulut tulivat taistolaisuuden mentyä suomenkielisten laulujen tilalle. Ja Mauno halusi herätellä suomenkielistä lauluperinnettä uudestaan. ”Ja sitten tuli Kiesiläinen. Hänhän niitä [lauluja] suomenteli ja uudelleensanoitti paljon. Oletkos sinä tavannut tämän Kiesiläisen?”

Antti Halonen

Osakunnan naiset laulavat 54. vuosijuhlassa Manulle 'Orressa roikkui'.

Osakunnan sähkeuutisia

Kartulla lyötiin taas civiksiä

Osakunnan 92. vuosjuhlan jatkoilla huhtikuun 8. päivänä liittyi kaksi beaania jälleen SKOn civisten sankkaan joukkoon. Proffan kellarin kabinetissa suoritetussa promootiossa beaaniuden niskastaan karistivat Tuula Musakka ja Varpu Mikkonen. Juhlallisen seremonian toimittivat dokaanit Henna-Riikka Lahtinen (XXXVIII) ja Topi Savolainen (XXXVII).

Ansiomerkkilautakunta anteliaana

Samaisessa 92. vuosijuhlassa YO-talo B:n Osakuntasalissa Savo-Karjalaisen Osakunnan ansiomerkkilautakunta inspehtori Liuhdon lukemana julkisti tänä vuonna ansioistaan huomioidut osakuntalaiset. Harrastusmerkin arvoisiksi tekijöiksi lautakunta oli todennut Santtu Hietamäen, Henna-Riikka Lahtisen ja Sanna-Maaria Mäkelän. Ansionauhan sai päälleen pukea Vaula Vaajasaari ja ansiomerkkiraadin valinta oli tänä vuonna isäntä Kristian Dorra. Kymenlaaksolaisen Osakunnan stipendi myönnettiin Tomi Metsälälle ja SKOn Kaikkien Kotimaakuntien stipendi Sanna-Maaria Mäkelälle.

Skumppasitsien antimia.

Kapenemista osakunnan kerhovalikoimassa

SKO on alkuvuoden aikana menettänyt kaksi pitkäaikaista kerhoaan: sekä Naistenkerho että Miestenkerho päättivät yhteisessä kokouksessaan 24.4.2017 lopettaa toimintansa kuluvan vuoden aikana. Naistenkerho lähti kerhokartalta railakkaasti glitterin saattelemana Skumppasitseillä toukokuun viimeisenä perjantaina. SKOn Miestenkerho puolestaan järjesti vihoviimeiset peijaisensa juhannuksen aatonaattona. Hautaan oli hyvä mennä kunnolla syöneenä, juoneena sekä paljussa plutineena. Kerhojen lopulliseen päätökseen johtaneet syyt olivat monimutkaiset, mutta vallitsevissa olosuhteissa tulos oli looginen. Tulevaisuus näyttäköön päätöksen lopullisuuden asteen.

Onnellinen Miss Jaloviina 2017 -kisan kärkikolmikko. Keskellä tittelinsä ansainnut Tiski-Tuula ympärillään perintöprinsessat Kristian ja Varpu.

Miss Jaloviina 2017 valittiin Aurinkolahdessa

Heinäkuussa, keskellä kauneinta Suomen kesää järjesti osakunnan Jaloviinakerho Jalopeuransa johdolla Itsenäisen Suomen tasavallan toisen jaloviinasymposiumin Hirvensalon Aurinkolahdessa. Jallurauha oli jälleen julistuksen voimalla taattu vähintäänkin symposiumin kaksipäiväisen keston ajaksi; rauhallisuutta jalluväen keskuudessa lisäsi varmasti myös jo edellisenä iltana järjestetyt Jaloviinasitsit. Tapahtumaan kuului jälleen jallumölkyn peluuta sekä

perinteinen jalo rastikierros. Symposium-illan merkittävin ja jännittävin henkilövalinta oli jälleen Miss Jaloviina -kilpailu, jonka voittajaksi suoriutui tänä vuonna Tiski-Tuula. Tiskiksellä oli mukanaan kisassa rautainen asenne sekä muovinen harja.

Lund ja Helsingkrona Nation edelleen paikoillaan

Syyskuussa SKO sai vanhaan malliin kutsun ystävyysosakuntamme Helsingkrona Nationin syksyiseen Snörsjöabalen-juhlaan, joka tänä vuonna järjestettiin jo 40:ttä kertaa. Osakunta päästi edustusmatkalle Skåneen saman parivaljakon kuin kaksi vuotta aiemminkin; isäntä Dorra ja arkistomestari Metsälä selviytyivät jälleen koko viikonlopun koitoksesta enemmän tai vähemmän kunnialla ja jättivät jälkeensä lahjoja, tähtijuomaa sekä hämmentyneitä ruotsalaisia. Ystävyysosakunnalla matkan aikana vastaan sattui tulemaan myös satunnainen matematiikan opiskelija Suomesta sekä lomaileva aikamatkustaja fiktiiviseltä planeetalta.

Tohtori Ketä, gallifrayläinen ajan herra

Kristian Dorra, Savo-Karjalaisen Osakunnan isäntä

Osakuntasalin valtaistuinpelissä 26.10.2017 mukana oli myös dothraki-soturi, joka ei sinä iltana kuitenkaan onnistunut nousemaan omaa sitsipenkkiään arvokkaammalle istuimelle.

Game of Sitz

Lokakuussa rautainen oli valtaistuin, jolta Westerosin kuningas hallitsi Savo-Karjalaisen Osakunnan Game of Thrones -sitsejä apunaan kouransa, joka johti sitsiväen laulua. Herkkua oli siellä monenlaista: munat, nakit ja piiraat sai huuhdella kurkustaan alas viinin kera. Valitettavasti talon valkoinen ei ollutkaan hallitsijalle sopivaa, minkä vuoksi tämä edesmeni kansansa silmien edessä ja sen vuoksi siirrettiin kaljakaappiin jatkotoimenpiteitä odottamaan. Sitsit eivät tästä kuitenkaan häiriintyneet, vaan hetken teknisen aikalisän jälkeen kestien ohjat otti käsiinsä uusi kuningatar, jonka hallintokausi kesti vähintään näiden sitsien lopputeksteihin saakka. Kiitos kiitos, kiitos kiitos.

SKO-tuotteet

SKOn Spreadshirt-verkkokauppa on lisännyt valikoimaansa UUTUUStuotteita, joista tässä muutama erinomainen esimerkki. Käy tutustumassa sekä uusiin että vanhoihin herkkuihin osoitteessa `http://sko-kannatus.spreadshirt.fi/`

Vetoketjullinen huppari
Vanha klassikkohuppari on saanut seurakseen myös vetoketjullisen version. Värivaihtoehtoja piisaa jokaiseen makuun.

Termosmuki
Mikäli luento yllättää kesken osiskahvitauon, ota pohjat mukaan SKO-termoksessa.

Hotpantsit
Jos housuissa kylmää, osakunnan pöksyt auttavat taatusti viluun!

Olkalaukku
Tyylikäs osakunnan logolla koristeltu SKOlkalaukku kantaa mukanasi kaiken, mitä ikinä keksitkään tarvita.

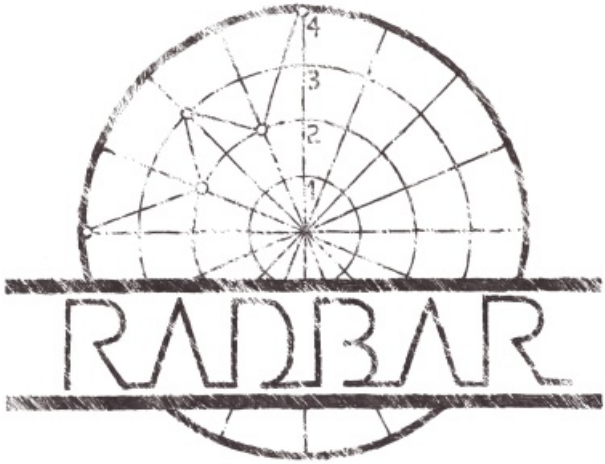

Radbar on Radbrew'n ja S-osakuntien omistama käsityöläisolutbaari

Uudenmaankatu 13
Avoinna ti-su, 14 - 02
K-20

Kesäretki Kokemäelle

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen ja Satakuntalais-Hämäläinen Osakunta kokoontuivat heinäkuun lopussa viettämään yhteisiä kesäpäiviä Kokemäelle. SHO:n inspehtori Jaakko Ossa oli kutsunut molemmat osakunnat vierailemaan tiluksilleen Kokemäenkartanoon. Ossan perheen lisäksi paikalle oli saapunut myös oman osakuntamme inspehtori Kari Liuhto perheineen. Vierailu aloitettiin kuuntelemalla tiivistelmä kartanon historiasta ja nostamalla salkoon Suomen lippu.

Heti vierailun alkuun nostettiin Suomen lippu salkoon.

Taide- ja kulttuurishistoriallisen osuuden retkellemme tarjosi Emil Cedercreutzin museo Harjavallassa. Kuuluisan kuvanveistäjän ja siluettitaiteilijan taiteilijakoti Harjula toimii nykyään museona, jossa on taiteilijan omien töiden lisäksi esillä myös muiden kotimaisten ja ulkomaisten artistien töitä. Harjulan lisäksi museokokonaisuuteen kuuluu kaksi Maahengen temppeli-rakennusta, joissa on esillä Cedercreutzin veistoksia, sekä kansallishistoriallista maaseudun esineistöä. Taiteen ihailun lisäksi muutama osakuntalainen innostui myös haastamaan omat taiteelliset kykynsä siluettien leikkauksessa. Näitä teoksia tuskin tulemme näkemään näyttelyssä.

Inspehtorien kaksintaistossa keihäänheittovuorossa on SHO:n inspehtori Jaakko Ossa.

Museovierailun jälkeen siirryimme kartanon saliin nauttimaan tarjoiluista. Ruokailu alkoi Marskin ryypyllä ja noutopöytä notkui herkullisista ruoista. Ruokailun lomassa intouduttiin osakuntalaisessa hengessä availemaan äänijänteitä. Ensin koitettiin ulkomuistista ja hetkeä myöhemmin haettiin SKO:n laulukirjat esiin, jotta huonomuistisemmatkin pystyivät laulamaan täysin

äänin. Kun eväitä oli nautittu tarpeeksi ja riittävä määrä lauluja tullut lauletuksi, siirryttiin ulos haukkaamaan raitista ilmaa ja sulattelemaan ruokaa.

Kesäillan viettoon tuskin löytyy parempaa urheilulajia kuin kyykkä. Ennen turnausta piti kuitenkin selvittää, kumpi inspehtori oli parempi johtamaan liikunnallisia toimia, joten heille järjestettiin pieni mittelö. Inspehtorien mallisuoritusten jälkeen myös osakuntalaiset uskaltautuivat kokeilemaan keihäänheittoa ja boffausta, yhtä hyviä suorituksia ei kuitenkaan enää nähty. Kun heittokädet oli lämmitelty muiden liikuntalajien parissa, oli aika siirtyä kyykkäkentälle. Ankaran taiston jälkeen voittajaksi selviytyi SHO.

Kokemäenkartano sijaitsee Kokemäenjoen varrella ja iloksemme pääsimme tutustumaan alueeseen myös veneellä. Rantauduimme lähistölle ihailemaan auringonlaskua virvokkeita nauttien ja actionia kaipaaville oli tarjolla vesiskootterointia. Illan hämärryttyä palasimme Kokemäenkartanon tiloille, jossa sauna olikin jo lämmitetty. Uimisen ja saunomisen siivittämänä ilakointi jatkui aina varhaiseen aamuun asti.

Kartanon tyylikästä sisustusta.

Kesäpäivät olivat kokonaisuudessaan erittäin onnistuneet ja kiitokset tästä osakuntia yhdistävästä tapahtumasta kuuluvat inspehtoreillemme. Seuraavan vuoden kesäpäiviäkin jo mietittiin, seuraavaksi lienee vastavuoroisesti aika suunnata itäiseen Suomeen?

Kerttu Ilola

Kokemäenjoen rannassa.

Osakunnassa sattuu ja tapahtuu

Osakunta päivystää B-talolla tiistaisin 14-16.00 sekä torstaisin 17-19.00. Mahdolliset muutokset, peruutukset ja lisäpäivystykset ilmoitetaan osakunnan Facebook-ryhmässä "Turun Yliopiston Savo-Karjalainen Osakunta". Kevään päivystysajat julkistetaan tammikuun puolella.

Säännölliset kerhot ja tapahtumat

ChTR (Chevaliers de la Table Rouge) on Suomen vanhin punaviiniseura, jonka kokoontumisiin voivat kaikki osallistua aiemmasta maistelukokemuksesta riippumatta. Leppoisat maistelut istuskellaan keskiviikkoisin klo 19 alkaen B-talon olohuoneella.

Syyslukukauden 2017 on SKO:n, SHO:n ja TPO:n jäseniä liikuttanut **viikottainen liikuntavuoro** Iskerin liikuntasalissa. Torstai-illoille klo 19-20.00 varattu sali toivottaa osakunnan jäsenet kuntoilemaan aina joulun pyhiin saakka.

Epäsäännölliset ja satunnaiset kerhot

Väliin Putoajien Kerhon eli VPK:n jokaisella tapaamisella on oma teemansa, kuten tölkkikalakukon testaus, paskan karaoken laulanta tai venäläisen humppamusiikin kuuntelu skumpan avustuksella. Väliin Putoajaksi pääsee saapumalla kerhon tapahtumaan ja kertomalla muille, miksi onkaan oman elämänsä Väliin Putoaja.

SKObio tykittää illan teeman mukaisia elokuvia tai sarjoja Osakuntatila B:n seinälle. SKObio käyttää osakuntalaisia myös excursioilla ajankohtaisissa leffanäytöksissä Turun seudun teattereissa.

Jaloviinakerho järjestää tapahtumia erilaisten nestemäisten Jallujen innovoimana. Yllättäen ja satunnaisesti kohdalle osuvissa kokouksissa voi vaihtoehtoisesti nauttia myös Jallun kirjallisesta muodosta. Ennalta odotettavissa olevat tapahtumat vaihtelevat aina grilli-illoista teemasitseihin.

Akateeminen SaunaSeura eli ASS on SKO:n, SHO:n ja TPO:n yhteinen saunomiskerho, joka suorittaa excursioita yliopistokampuksen lähellä sijaitseviin saunoihin. Seuraa osakunnan tiedoittelua, niin tiedät, mille lauteille kulloinkin on varaus tehty.

Kulinaarinen tiedekunta on Turun yliopiston seitsemäs tiedekunta, joka toimii SKOn alaisuudessa. Vuosittaisten väitöstilaisuuksien lisäksi tiedekunta järjestää osakunnalla työpajoja, luentoja ja excursioita liittyen ruokaan, juomaan, niiden valmistukseen sekä ruoka- ja juomakulttuuriin.

Loppuvuodesta 2017 luvassa

22.11. Tutkimusmatka Turun lähiöihin ja lähiseutuun SKOn kanssa: Kauppatorin ja Radbarin välissä koettava lähiöseikkailu saattaa sisältää muitakin baareja.

27.11. SKO-TYYkkä 2017: TYYn järjestöjen välinen kyykkäturnaus laittaa järjestöt paremmuusjärjestykseen, kun on kyse kartun heittämisestä ja kyykkien poistamisesta.

1.12. SKÖffen-sitsit: Sitsaamme jälleen ruotsinkielisten ystäviemme kanssa, tällä kertaa Q-talon Vähä-Heikkilä-salissa.

6.12. Itsenäisyyspäivän glögitys: TYYn soihtukulkueen jälkeen palaamme osakunnalle, missä tarjoilemme perinteiset glögit muillekin kulkueen väsyttämille opiskelijoille.

9.12. S-Osakunnat ry:n 5-vuotisjuhlasitsit: S-osakuntien yhteinen yhdistys on päässyt jo lapsen ikään, mitä juhlitaan kieltolakiteemaisilla sitseillä Radbarissa.

16.12. Osakuntien pikkujoulut: SKO:n, SHO:n, TPO:n ja Sohon Torwien yhteiset pikkujoulut Osakuntasalissa. Paikalla saattaa piipahtaa myös satahämepukki.

31.12. Illallinen yhdelle -sitsit: Sama kuvio kuin viime vuonnakin. Vuoden viimeiset sitsit, joiden jälkeen voikin aloittaa jo uuden vuoden juhlallisuudet.

Tarkempaa tietoa tapahtumista kannattaa bongailla osakunnan viikkomaileista ja Facebook-ryhmästä. Kerhoista voi tietoa lukea osakunnan kotisivuilta, `http://sko.utu.fi`, missä on myös mahdollista liittyä jäsenistön sähköpostilistalle. Käy ihmeessä myös peukuttamassa Facebook-sivua "Savo-Karjalainen Osakunta"!

Hyveksytyt ja paheksutut

Osakunnalla hyveksytyt

- Proffan kukkapillit
- Uudet jäsenet
- Uudet kyykät ja kartut
- SKOmuoti

Osakunnalla paheksutut

- Proffan pöydän epäpitkulainen malli
- Vanha kuningas
- Vanhan kuninkaan myrkyttäminen (paheksujana vanha kuningas)
- Kerhohuoneen kunto

Punaviinikerhon vanhoja mestareita: Kari Kurki (1970-72), Jorma Autio (1967-72) ja Tuomo Melasuo (1973-90).

Punaviinikerhon hieman nuorempia mestareita: Ylimmän juomanlaskijan Pekka Salmisen vieressä juuri uudeksi Phinanssimestariksi korotettu Henna-Riikka Palokangas sekä Protokollamestariksi korotettu Lilli Arkolahti. Edessä vuodesta 2013 Muonamestarin titteliä kantanut Antti Kaunismäki.